

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 5T/138/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115012257
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2115012257.15

Rozhodnutie

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD. na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 16. novembra 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

práp. G. D. nar. XX.XX.XXXX v U.,
trvale bytom H., sídlisko Q. č. XXXX/XX

ppráp. G. G. nar.: XX.XX.XXXX v D.,
trvale bytom V., H. R. XXX/XX,

L.. G.. H. E. nar.: XX.XX.XXXX v E.,
bytom : A. XXX

sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j ú

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 01.12.2015, vedenej pod sp. zn. 2 Pv 1051/14/2207, zo skutku právne posúdeného ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že:

„ako príslušníci Policajného zboru Slovenskej republiky konali v rozpore s ustanovením § 8 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, keď spoločne počas výkonu služby dňa 29.03.2014 v čase okolo 22:30 hod. v Trnave na ulici Žarnovej číslo 28 po predvedení M. F., nar.: XX.XX.XXXX na oddelenie pohotovostnej motorizovanej jednotky Odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave pripúťali M. F. k radiátoru s rukami za chrbtom a opakovane ho udierali päťami do tváre a oblasti hlavy, následne ho odpúťali od radiátora, spúťali mu ruky za chrbtom a zvalili ho na zem, kde mu G. D. kľakol na krk a opakovane ho udieral päťami a bližšie neurčeným tvrdým predmetom do tváre a hlavy v oblasti temena a pravého ucha, čím obvinení spôsobili poškodenému M. F. pomliaždenie mäkkých častí hlavy za pravou ušnicou (opuch, hematóm) pomliaždenie tváre v oblasti pravého líca (opuch), zlomeninu nosových kostí s minimálnym posunom, trieštivú zlomeninu prednej čeľuste s impresiou (zatlačením kostných úlomkov) do pravej čeľustnej dutiny, zlomeninu pravej očné, hematóm v okolí pravého oka periokulárny hematóm), pomliaždenie spodnej časti oboch predlaktí, sufúziu pravého očného bulbu a pomliaždenie driekovo krížovej oblasti, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie poškodeného M. F. od 29.03.2014 do 10.04.2014.“

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd poškodenú Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 942 436, adresa na doručovania: Cintorínska 5, Nitra, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na tunajší súd dňa 03.12.2015 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu zo dňa 01.12.2015, vedenej pod sp. zn. 2 Pv 1051/14/2207 na obžalovaných: 1) práp. G. D., 2) ppráp. G. G. a 3) L.. G.. H. E., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť spôsobom uvedeným v obžalobe resp. spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby (ktorej text bol transponovaný do textu rozsudku na vyššie uvedenom mieste).

Každý z obžalovaných po zákonom poučení vyhlásil, že sa cíti byť zo spáchania skutku nevinný a v priebehu konania taktiež všetci obžalovaní výslovne oznámili, že súhlasia so zmenou osoby zákonného sudcu resp. samosudcu v zmysle § 277 ods. 5 Tr. zákona, pričom súd len okrajovo poznamenáva, že tento postup je možný pri konaniach začatých podaním obžaloby po 01.09.2011 (k tomu viď napr. Uznesenie KS v Bratislave, sp. zn.: 4To/9/2012 zo dňa 15.03.2012).

Obžalovaný G. D. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a zákonom poučení vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný v súčasnosti pracuje na pohotovostnej motorizovanej jednotke v Trnave ako referent. V minulosti nebol a ani nie je riešený za nejaký podobný incident. Obžalovaný ďalej uviedol, že skutok sa mal stať v marci v roku 2014, čas si dobre nepamätá, približne okolo 22.00 hod., bol v Trnave na ulici Malej. Vykonávali hliadkovú službu s kolegom obž. G. G.. Približne v tomto čase sa nachádzali na ulici Robotníckej. Nachádzali sa tam preto, pretože išli vyrozumieť manželku policajta, ktorý je v nemocnici. Kolega obž. G. sa na to podujal a obžalovaný ostal v aute a písal nejaké poznámky. Hneď chvíľu na to skočil obž. G. do vozidla a povedal, že počul nejaký krik, keď bol vonku, že ideme sa tam pozrieť, čo sa tam deje. Bolo to kúsok, odbočili na ul. Malú, čo je hneď vedľa Robotníckej. Ako sa tam s vozidlom približovali, ako zastavili videli dvoch chlapov ako sa handrkujú a trhajú. Vystúpili obaja z motorového vozidla. Obžalovaný sa predstavil s názvom polícia a niečo v tom zmysle, aby skončili a upustili od konania. Oni sa na nich nepríčetným pohľadom pozreli ako keby chceli napadnúť hliadku, sa obrátili na nich a postupovali smerom k nim. Medzi nimi bol dostatočný rozostup, ktorý si nechali. Preto som vyhlásil, aby jeden išiel na jednu stranu a druhý na druhú stranu. Jeden z týchto mužov alebo chlapov uposlúchol a podišiel na druhú stranu. Ten druhý chlap ten ho nepočúval, ten išiel s nepríčetným pohľadom a v bojovom postoji smerom k nemu. Jednalo sa o toho poškodeného M. F.. Obžalovaný nevedel, čo má od neho očakávať, neváhal a podišiel k poškodenému z boku, nasadil mu páku - zrejme na ľavú ruku. Poškodený sa obžalovanému zdal intoxikovaný, zrejme alkoholom (resp. liekmi - o čom sa obžalovaný dozvedel neskôr). On akosi v tomto stratil stabilitu, sám ľahko padol na zem, celkovo mal obžalovaný pocit, že poškodený má narušenú stabilitu, zrejme z dôvodu intoxikácie. Ako držal obžalovaný tú ruku, mal pri sebe služobné putá a tieto na poškodenému nasadil na ruku a zacvakol. Po nasadení páky poškodený spadol na zem, pri páde sa mohol zraniť (keďže sa zákrok odohral na ulici, obžalovaný padol na betón resp. asfalt), ale obžalovaný o tom nevie, resp. išlo o súčasť služobného zákroku. Poškodený sa snažil vstať zo zeme, kopal nohami a voľnou rukou sa snažil odraziť od zeme. Obžalovanému sa podarilo zacvaknúť aj druhú ruku, s tým mu zrejme pomohol aj obž. G., resp. prišiel až krátko potom, obžalovaný si nebol úplne istý. Následne zisťovali, či poškodený nie je ozbrojený - s negatívnym výsledkom, tohto posadili na zem, aby sedel, pričom ale tento začal opakovane kopať nohami, obžalovaný preto odskočil. Poškodený sa domáhal zloženia pút a chcel sa s hliadkou biť a vravel, že čo si to dovoľujú. Následne na miesto prišli ďalšie hliadky a začalo sa vyťažovanie situácie a zisťovanie, čo sa vlastne stalo. Obžalovaný si spomína, že priateľka poškodeného ich prosila, aby z toho nič nerobili, že to nechcú riešiť, lebo jej priateľ sa pobil s jej otcom. Poškodený ani nevedel, resp. nechcel povedať, ako sa volá. Obžalovaný ďalej uviedol, že po použití služobných pút musel spísať úradné dokumenty; poškodeného zobrali do vozidla a eskortovali na útvar PZ na Žarnovu ulicu, kde obžalovaný otvoril dvere vlastným kľúčom (počas jazdy sedel obž. D. vzadu a vozidlo šoféroval obž. G.). K celkovej dĺžke zákroku sa obžalovaný nevedel vyjadriť, podľa neho ale prebehol dosť rýchlo. Poškodený zrejme sám vystúpil z policajného vozidla. Všetci traja vošli dnu, do miestnosti s počítačmi. Obžalovaný si spomenul, že poškodenému odopol jednu ruku, zrejme ľavú. Pravú ruku mal zacvaknutú na tzv. skobe, ktorú mali na tento účel v miestnosti zachytenú na stene (o túto sa pripútavajú predvedení

resp. zaistené osoby v súlade s osobitnými predpisom) poškodený určite nebol pripútaný o radiátor, vedľa tohto ani nie je na to priestor - je tam gauč resp. kreslo a stôl. Ľavú ruku mal voľnú. Prvú vec čo poškodený spravil bolo, kopol do voľne položenej lavice, tá sa zakymácala a obžalovaný ju preto zobral preč, aby sa niečo nestalo. Poškodený sa im začal vyhrážať, plúť na zem a hovoril im, že čo si to dovoľujú a nech ho pustia, že sa chce biť. Obžalovanému sa zdalo, že poškodený nechcel volať RZP, nakoľko bol v opitom stave, spomína si najmä na nadávky od poškodeného, pričom tento im nechcel uviesť svoje osobné údaje. Poškodený sa im taktiež vyhrážal známosťami. V podstate to vyzeralo tak, že poškodený na nich stále kričal, bol to jeho monológ. Na tento krik prišiel veliteľ čaty (obžalovaný) kpt. H. E., na čo poškodený práve tohto označil ako osobu, ktorá ho mala zbiť, pričom obž. E. ani na mieste zásahu (na ulici Malej) nebol a obžalovaný si myslí, že sa ani nikdy predtým nestretli. Následne niekto zazvonil na útvár polície, pričom zrejme to obž. E., ktorý išiel otvoriť a dovnútra vstúpil otec poškodeného (tohto obžalovaný registroval aj na mieste činu na ulici Malej, avšak nebavil sa s ním on osobne, možno niektorý z kolegov). Tento úsek, teda čas od kedy s poškodeným prišli na útvár, až po príchod otca poškodeného trval cca 5 minút. Keď poškodený zbadal svojho otca, ako prišiel do vnútra do budovy do miestnosti začal dvakrát toľko vyvádzať ako doposiaľ, možno i viac. Jeho konanie bolo nepríčetné až abnormálne a neprimerané danej situácii. Jeho otec všetkých prosil, aby z toho nič nerobili, na čo mu povedali, že ak to nechce druhá strana oznamovať, nebudú nijako kvalifikovať tento skutok, keď sa oni medzi sebou pobili, ako rodina. Otec poškodeného následne nadiktoval iniciály svojho syna, pričom až vtedy vlastne zistili, že sa jedná o M. F. (poškodeného). Poškodený v tom čas hovoril resp. kričal, bol to vlastne monológ jeho osoby. Jeho otec sa ho snažil upokojovať, aj im sa ospravedlňoval za chovanie svojho syna. Keď napísali tie papiere, dali mu to podpísať tak nejaký chcel kopnúť možno aj kopol obž. G. a vie, že ho chcel udrieť aj ľavou rukou. Obž. D. mu túto ruku chytil a dal mu ju dozadu za jeho chrbát, vyžiadal si ešte jedny putá na spútanie druhej ruky. Potom obžalovaný povedal otcovi poškodeného, že jeho konanie bude kvalifikované blokovou pokutou vo výške 30,- Eur, čo aj bolo zaplatené na mieste. Obžalovaný nevie presne ako, ale otec poškodeného im oznámil, že jeho syn berie tabletky na psychiatrické diagnózy, ale už si presne nespomína aké konkrétne, pričom tieto mal zapíť alkoholom. Na základe tohto oni ako príslušníci PZ volali sanitku, pretože poškodený mohol dostať nejaký záchvat a byť nebezpečný pre seba a pre okolie. Následne sanitka prišla na útvár a poškodeného zobrali do nemocnice, pričom obž. D. išiel s poškodeným v sanitke, pričom rovnaký scenár (jeho správanie a pokriky) sa opakovali aj v sanitke, obžalovaný si presne nepamätal, ale má za to, že poškodený išiel do sanitky dobrovoľne. Keď dorazili do nemocnice, prišla za obžalovaným a za jeho kolegom (obž. G.) priateľka poškodeného (svedkyňa T. - pozn. súdu) s tým, že si chce odfotiť naše čísla s menovkami, pričom sme jej povedali, že s tým nemáme problém. Následne sme sa spýtali otca poškodeného, či sme v nemocnici ešte potrební alebo či zvládne situáciu bez nás, na čo nám povedal, že to zvládne a môžeme ísť. Následne sa spoločne s obž. G. presunuli na útvár spísať potrebné dokumenty. Obžalovaný uviedol, že všetky zranenia, ktoré utrpel poškodený sa stali ešte pred zákrokom polície na ulici Malej a nie na útvare po predvedení. Keď ho brali na útvár, už bol dobitý.

Na podklade doplňujúcich otázok obž. uviedol, že po príchode na miesto zásahu na Ulici Malej videl tiečť krv z nosa poškodeného a tento mal narastajúci alebo napúchajúci monokel pod okom, pričom ale nevedel pod ktorým. Na tvári bol doškriabaný a opticky sa zdalo, že sa mu polovica hlavy zväčšuje, ako by bola silno udretá. Obžalovaný sa domnieva, že poškodený mal aj vyrazený zub, mal roztrhnuté tričko a bol zašpinený od blata, pričom niektoré z týchto skutočností si obžalovaný všimol po príchode na útvár, kde bolo lepšie osvetlenie. Tečúcu krv z nosa, monokel a škrabance na tvári však obžalovaný videl už hneď po príchode na miesto činu, ostatné zranenia zistil až pri lepšom osvetlení. Obžalovaný si nepamätá, že by sa poškodený sťažoval na nejaké zranenia, dokonca sa mu zdá, že obžalovaný odmietal sanitku, túto volali aj bez jeho súhlasu po zistení, že obžalovaný zrejme užil alkohol v kombinácii s liekmi. K osobe obž. G. uviedol, že tohto pozná iba ako kolegu, vo voľnom čase sa nestretávajú; o jeho prípadných problémoch v práci nemal vedomosť. Obžalovaný počas výkonu práce nepoužíval služobné kevlarové rukavice s nápisom „Polícia“, takéto ani nikdy nevidel.

Obžalovaný G. G. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a zákonnom poučení vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný uviedol, že už nepracuje ako príslušník policajného zboru, pracuje na exekútorskom úrade v Bratislave. Pracuje tam ako asistent. Má na starosti bežnú administratívu, doručovanie. Obžalovaný uviedol, že nikdy nespáchal trestný čin ani priestupok. Z policajného zboru odišiel na vlastnú žiadosť vo februári 2016. Pol roka po skutku bol preradený na OO PZ v Trnave. Bolo to celoplošné preraďovanie, nemalo to súvis s predmetným skutkom, ani so žiadnym iným disciplinárnym previnením.

Obžalovaný ku skutku uviedol, že vykonávali nočnú službu s kolegom D.. Bolo to asi v roku 2014 v marci. Nachádzali sa na ul. Robotníckej a z vedľajšej ulice počuli nejaké výkriky. Išli sa tam pozrieť čo sa deje.

Keď tam prišli, zbadali dvoch mužov ako sa bijú, avšak nespomína si, či stáli alebo ležali. Keď vystúpili z auta on išiel proti jednému z nich a obž. D. proti druhému z nich, resp. ako ich muži zbadali, začali kráčať oproti nim v bojovom postoji. Oproti obžalovanému išiel svedok T., ako neskôr zistil; tohto vyzval na upustenie od protiprávneho konania, inak budú použité donucovacie prostriedky. Svedok výzve vyhovel a tak sa ho obžalovaný začal pýtať, čo sa stalo. Medzitým si všimol, že obž. D. mal tú druhú osobu na zemi spútanú, k tejto následne pristúpil aj on a chcel zisťovať totožnosť osoby, resp. čo sa vlastne stalo. Poškodený bol agresívny, nespolupracoval s nimi, iba im rôznym spôsobom nadával a preto sa rozhodli, že ho predvedú do budovy PMJ za účelom objasnenia jeho skutku a zistenia totožnosti poškodeného. Obžalovaný voči menovanému použil páku, aby ho zdvihol zo zeme a spolu s kolegom ho naložili do vozidla. Vtedy sa pri nich pristavil starší pán, ktorý prišiel neskôr a začal tvrdiť, že je otec toho muža, ktorého mali v aute. Nakoľko to nevedel preukázateľne preukázať, tak sa rozhodli, že poškodeného v tejto trestnej veci predvedú do budovy PMJ. Poškodeného doviezli do budovy PMJ. Tam ho kolega D. pripútal o skobu (rozhodne nie o radiátor, pričom obžalovaný si je na 99 % istý, že tam ani radiátor nie je), ktorá bola v stene, ktorá je na to určená a začali k menovanému spisovať potrebnú administratívu, čo sa vlastne stalo na ul. Malej. Miestnosť, v ktorej bol poškodený umiestnený mala dva - tri písacie stoly, dva počítače, stoličky, tlačiareň, skrinku a nejakú lavicu pre predvedené osoby. Tento nábytok tam bol v čase skutku, obžalovaný ale cca 3 roky pred výsluchom v miestnosti nebol. Poškodený bol agresívny. Neustále vykrikoval, nespolupracoval s nimi, nebolo možné od neho zistiť žiadne informácie, začal tam dokonca kopať do zariadenia, nábytku, do stolov. Kopol aj obžalovaného (keď blízko neho spisoval papiere) so slabšou intenzitou do nohy, ale trafiť (bol to skôr taký „obšuch“), preto išiel obžalovaný danú vec konzultovať za veliteľom čaty obž. H. E. a chcel som sa s ním poradiť, ako budú v danej veci postupovať, vzhľadom na možnosť zaistiť poškodeného podľa § 19 zákona o PZ, nakoľko by mohlo ísť útok na verejného činiteľa. Veliteľ (obž. E.) sa prišiel osobne pozrieť na poškodeného a zhodnotil, že je agresívny a zdá sa byť nepríčetný. Následne si nie je presne istý tým, čo sa stalo, či zazvonil na útvar otec poškodeného (mohlo to byť tak 15-20 minút po príchode na útvar) alebo tento ich ako hliadku nasledoval, zdá sa mu, že túto vec riešil kpt. E., ale zdá sa, že sa otec poškodeného pýtali na jeho syna, či je takéto jeho správanie normálne a chceli sa s ním poradiť, či majú poškodeného zaistiť, resp. ako postupovať v danej veci. Na túto časť si obžalovaný presne nespomína, ale najpravdepodobnejšie je, že otec poškodeného zazvonil a oni mu otvorili, následne vykonali lustráciu REGOB, či je skutočne otcom poškodeného a následne ho vpustili do vnútra. Otec poškodeného sa za syna veľmi ospravedlňoval, chcel aby to neriešili a bol ochotný za syna zaplatiť aj blokovú pokutu, čo aj urobil. Taktiež povedal, že jeho syn berie psychiatrické lieky, preto má takéto stavy a je možné, že ich skombinoval s alkoholom, tak sa obžalovaný nakoniec s veliteľom dohodli, že poškodeného pustia a bude mu uložená len bloková pokuta, ktorú za neho zaplatil jeho otec. Z dôvodu obavy o zdravie poškodeného bola privolaná RZP, prišli pracovníci zo záchranky, ale báli sa ho odvieť do nemocnice, nakoľko bol agresívny a kričal. Otec poškodeného podpísal prepúšťacie papiere (záznam o predvedení).

Poškodený vyzeral podľa názoru obžalovaného klasicky po bitke, mal roztrhnuté tričko, mal krv na tvári, konkrétne zranenia uviesť nevedel, nakoľko to bol pomerne krátky čas a navyše bola tma. Nevie presne, či sa poškodený so svedkom T. bili na zemi (a postavili sa, až keď zbadali hliadku) alebo v stoji, spomína si iba, že sa bili. Takých prípadov mal viacero, ale väčšinou ľudia rýchlo prestanú, nebýva to často, že sa rozbehnú oproti policajtom, preto si na danú situáciu spomína lepšie. Obžalovaný nevedel uviesť, či niekto z PZ komunikoval na mieste s otcom poškodeného, možno niekto z inej hliadky, ale zdá sa mu, že registroval informáciu, že na mieste je aj otec poškodeného, ale tento nemá pri sebe doklad totožnosti ani svoj ani synov, preto s ním ďalej nekomunikovali. Poškodeného on osobne neudrel, ani nevidel, že by ho udrel iný príslušník PZ, vrátane obž. D., tohto videl až keď mal osobu spútanú na zemi, ale nevie, ako sa dostala na zem. Obžalovaný mal neistú chôdzu, zdal sa byť pod vplyvom alkoholu alebo omamných látok, toto si všimol pri nakladaní osoby do auta, predtým si ho všimol podrobnejšie až keď ležal na zemi. Obžalovaný taktiež nevidel kevlarové rukavice s nápisom „Polícia“, videl síce kevlarové rukavice, ale bez takéhoto nápisu.

Obžalovaný Mgr. H. E. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a zákonnom poučení vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný uviedol, že už nepracuje ako príslušník policajného zboru, momentálne je výsluhový dôchodca (od 01.04.2015). K svojej osobe obžalovaný uviedol, že bol za 9 rokov 7-krát povýšený, čo považuje za raketový postup. Má za to, že vždy pomáhal ľuďom s nasadením života, bol pri práci aj ťažko zranený, osobne zaistil jedného z páchatelov tzv. masakry v leopoldovskej väznici, ktorý po ňom strieľal, za čo bol mimoriadne povýšený ministrom vnútra SR, pričom ani človeka, čo ho chcel zabiť sa nedotkol, preto považuje za absurdné, že by mal zbiť človeka; je to v rozpore s jeho morálnym profilom.

Aj preto ho veľmi sklamalo vznesenie obvinenia zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. O podaní trestného oznámenia sa dozvedel od dôstojníka inšpekcie MV SR v roku 2014.

Ku skutku obžalovaný uviedol, bolo to 29.03., kedy vykonával službu ako veliteľ čaty na PMJ TT. V ten deň to bola nočná. Koľko bolo hodín si už presne nespomína, je vedené v záznamoch. Vykonával administratívnu činnosť na útvar PMJ v Trnave na ul. Žarnovej. Ako veliteľ čaty bol nadriadený policajtom, ktorí slúžili pod jeho velením, medzi nimi bola aj hliadka D. a G.. Z funkcie vyplýva, že bol aj ich kontrolný orgán, dával im úlohy. V prípade závažných zákrokov bol povinný ísť na zákrok aj on ako veliteľ, kde musí veliť. Keď bola veľká bitka, väčšie narušenie, v prípade, žeby hliadka nezvládala, taktiež bol povinný sa týchto zákrokov zúčastňovať, toto všetko prináša funkcia veliteľa čaty. Obžalovaný si pamätá len toľko, že vykonával administratívnu činnosť, pri jeho stanovisku boli vysielачky, v prípade potreby by robil napríklad aj lustrácie (totožnosť osoby, motorové vozidlo a pod.). Z vysielачky daný deň počul, že jedna motohliadka je na ul. Malej, kde videla nejakú bitku. Žiadala o pomoc ďalšie hliadky. Tam bolo rozumieť z vysielачky, že iné hliadky idú na výpomoc. Obžalovaný osobne na miesto nešiel, lebo mal dosť administratívnej práce. Z vysielачiek vyrozumel, že to tam dotiahli do konca a že osobu vedú na útvar. Obžalovaný počul aj komunikáciu týchto príslušníkov. Potom obžalovaný videl, že títo dvaja policajti (obž. D. a G.) priviedli na útvar osobu, nakoľko na mieste je to tak, že je vstupná brána na PMJ, potom je rovná chodba, na ktorej mal obžalovaný kanceláriu. Obžalovaný nevidel, v akom stave bol obžalovaný predvedený, videl len siluety osôb, nakoľko na chodbe je prítomie, nevie ani uviesť či poškodený išiel sám. V strede chodby je malá chodbička, ktorá vedie k miestnosti, kde píšú administratívne veci, chodbička je v tvare písmena T. Do tejto miestnosti sú predvádzané osoby. Buď za účelom zistenia totožnosti alebo keď je obmedzená osobná sloboda. Keď obžalovaný videl ako tam prišli, ako zabočili tak čakal, že mu prídu oznámiť čo sa stalo, čo boli vzhľadom na funkciu obžalovaného ako veliteľa čaty povinní. Následne obžalovaný E. počul krik, preto sa rozhodol ísť sa tam pozrieť, mohlo to byť asi tak do minúty po ich príchode, zrejme hneď ako dopísal rozpracované tlačivo. Tam obžalovaný prvýkrát v živote videl poškodeného M. F.. Stál tam pripútaný, jednou rukou o záchytnú tyč - tzv. madlo, určite nie o radiátor (tým skôr, že radiátor bol zablokovaný gaučom, nebolo ho ani vidieť, keby chceli niekoho pripútať o radiátor, museli byť odpratať gauč a veci na ňom umiestnené. Taká kovová trubka zo steny asi 40 cm do písmena U. Asi vo výške 1 meter a vyššie. Miestnosť, v ktorej bol poškodený umiestnený, tvorila prázdna úzka chodbička, kde bol stôl s knihou dochádzok a nad tým skrinka kľúčov. V miestnosti je stena na pravej strane je madlo. Tri počítače, tri písacie stoly, stoličky. Na strane oproti sú okná. V miestnosti sa nachádzal aj malý radiátor, ktorý je oproti stene na ktorej je pripútaťavacie madlo, v tom čase bol radiátor založený gaučom, nebolo ho vidieť.

Pristúpil k nemu bližšie, aby zistil, čo sa stalo. V miestnosti je umelé osvetlenie, je tam dobre vidieť. Obžalovaný videl na poškodenom zjavné zranenia, mal pod nosom zaschnutú krv, v ústach mal krv na krajíčkoch, modriny na krku a na rukách. Na sebe mal oblečené bledé tričko, ktoré bolo taktiež zakrvavené, pokrčené, trochu zašpinené. Tento chlapec (poškodený) - čo tam stál, vtedy ešte obžalovaný ani nevedel o koho sa jedná, na neho začal vykrikovať, obviňovať ho, že ho zbil a že pôjde za to do civilu. Obžalovaný vôbec nerozumel, prečo to poškodený vykrikuje; za celú svoju policajnú kariéru videl viac osôb v takom stave ako bol on - agresívnych, vyhrážali sa, lenže tie osoby sa potom časom upokojili alebo prestali vo svojom konaní. U poškodeného to bol pravý opak. U neho sa toto agresívne správanie neustále zvyšovalo. Obžalovaný dodal, že ho nielenže nezbil, ale za jeho prítomnosti by si to ani obžalovaní nikdy nedovolili, bol ich nadriadeným. V prípade, že by obžalovanému poškodený alebo jeho otec povedali alebo naznačili, že bol bitý ihneď by kontaktoval kontrolné orgány, inšpekciu Ministerstva vnútra. Za svoju kariéru, sa mu to stalo 4 krát a vždy takto postupoval. Boli to podobné prípady, keď boli podriadení policajti obvinení z nejakého útoku, v takom prípade ihneď volal inšpekciu. Obžalovaný si myslí, že poškodený nemal v tom amoku na poriadku vnímanie.

Bližšie sa k nemu nedalo ani priblížiť, pretože kopal. Ohľadom zdravotného resp. psychického stavu poškodeného, obžalovaný uviedol, že keď ho zbadal, začal byť agresívnejší. Vyzýval ich na férovku. Obviňoval obž. E. z bitky a tento ho videl prvýkrát v živote. Vyzeral ako nepríčetný a preto sa spýtal, či si ho s niekým nemýli. On mu na to neodpovedal. Opakoval to svoje, kopal okolo seba, pľul. Obžalovaný si myslel, že keď privedie jeho otca, tak zmierni svoje chovanie, ale práve naopak. Jeho agresivita sa zintenzívnila, kopal čím ďalej tým viac okolo seba. Neposlúchal ani svojho otca, ktorý sa za neho ospravedlňoval. U neho sa to stupňovalo, vyzeralo to, že mal väčší amok ako ostatné predvedené osoby, ktoré tam mávali na dennom poriadku. Obžalovaný sa pýtal spoluobžalovaných, čo sa konkrétne stalo. Oni povedali, že osobu predviedli z ul. Malej, že mu dajú blokovú pokutu a že je predvedený na totožnosť. Z ich oznámenia obžalovaný pochopil, že je vec ukončená, vybavená, len ju treba administratívne dotiahnuť. Keď odišiel z kancelárie, bolo vidieť ako vo vstupných dverách stojí osoba a nazerá na PMJ. Na základe vysvetlenia od spoluobžalovaných, teda že na mieste boli prítomní aj rodinní príslušníci

(údajne otec poškodeného), pochopil, že zrejme prišli kvôli tejto udalosti, priamo z Malej ulice na útvar PMJ. Jeho otec a priateľka teda pravdepodobne išli na aute za poškodeným s hliadkou. Obžalovaný otvoril otcovi poškodeného (avšak nespomína si či a akým spôsobom túto skutočnosť overil), ktorý stál pred budovou, mohlo to byť asi 4-5 minút potom, čo poškodeného priviedli.

K útoku poškodeného na obž. G. obž. E. uviedol, že poškodený bol pripútaný o madlo, tak na obžalovaných nedočiahol. Ale obž. G. sa priblížil a zasiahol ho do nohy. Pri tomto bol prítomný osobne, videl to, pričom G. vravel, že je to útok na verejného činiteľa, avšak G. povedal, že to neprejde, lebo on netakticky stál, teda spravil chybu on (G.) a poškodeného teda treba prepustiť. Vtedy ani poškodený ani jeho otec nehovoril nič o nejakom vážnejšom zranení. Tie zranenia, ktoré obžalovaný videl, boli len z diaľky, k poškodenému sa nedalo priblížiť, lebo kopal a pľul okolo seba. Poškodený ho stále obviňoval, že to on ho zbil. Otec poškodeného sa dožadoval, aby ich prepustili, že to bude v poriadku, doslova ich prosil, že si ho ukľudní a odvezie domov, avšak agresivita poškodeného sa stupňovala a vtedy otec poškodeného uviedol, že poškodený berie 4 druhy liekov (otec poškodeného tam bol skoro celý čas). Následne sa obžalovaný napriek všetkému rozhodol, že zavolá sanitku, čo aj spravil. Spoluobžalovaní uviedli, že poškodený priamo na mieste na ul. Malej odmietol ošetrovanie a privolanie sanitky. Vzhľadom na danú situáciu sa obžalovaný rozhodol, že je nevyhnutné ho lekársky ošetriť, lebo by mohol sebe alebo inému ublížiť, čo aj sám uvádzal, že sa bude určite biť a vyzýval ich na férovku a že bude aj rozbíjať. Následne obžalovaný išiel do svojej kancelárie, pričom za ním išiel aj jeho otec, ktorý volal manželke a následne nadiktoval, aké lieky užíva poškodený, pričom taktiež uviedol, že sa lieči na psychiatrii a pre odchodom z domu mal užiť nejaký alkohol a mal na to užiť lieky. Potom ako obžalovaný zavola sanitku sa stav poškodeného nezmenil, zostal agresívny. Následne si ho prevzala sanitka, prišli priamo na útvar, kde bol pripútaný.

Obžalovaný uviedol, že nevie o rukavici s nápisom „Polícia“, takúto nefasoval, iba z počutia vie, že kevlarová rukavica by mala zastaviť aj útok nožom, ale z vlastnej skúsenosti to nevie potvrdiť.

Svedok - poškodený M. F. na hlavnom pojednávaní po zákonnom poučení a zložení prísahy uviedol, že daný deň boli s bývalou priateľkou na návšteve u jej otca. Bolo to večer o 22.00 hod. Bol to marec 2014 (presný deň nevie), boli na návšteve, rozprávali sa, niečo sa popilo (on sám vypil asi 5 poldecí vodky). Svedok videl, že domáci, ktorí tam boli, mali už dosť vypité. Chcel ísť odtiaľ preč; pri odchode ich išiel vyprevadiť svedok F. T., otec bývalej priateľky (tento bol pod vplyvom alkoholu už keď do domu prišli). Pri bráne jej začal nadávať. Nevie, aký mali medzi sebou problém (možno ten, že dcéra pomerne nedávno vymenila priateľa), chcel ju udrieť, do čoho sa zaplietol aj svedok a chcel, aby ju nechal na pokoji. V tom čase vychádzali z domu len oni traja, presné poradie si nepamätá, zrejme išiel von posledný. Začali sa na ulici handrkovať, svedok T. ho ale priamo neudrel skôr „štuchol“, tento svedok ho ale nezranil, nevie, ani či pri bitke spadli na zem; ohľadom krvácania z nosa uviedol poškodený, že sa mu pustilo pár kvapiek k nosa, nebol to prúd krvi, je to u neho normálne, nepripisoval to zraneniu. Skôr ako sa stihli pobiť prišla policajná hliadka, spúťali ich, pričom jeden z príslušníkov sa venoval svedkovi T. a druhý jemu (poškodený nevedel ani uviesť, či sa „handrkovali“ na zemi alebo v stoji). Poškodený uviedol, že na výzvu PZ reagoval tak, že prestal a čakal na pokyny PZ, určite nešiel útočiť na PZ. Tam svedok dostal prvé údery, kopance, ležal na betóne resp. štrku. Nespomína si presne na proces jeho spútania, nespomína si, či spadol na zem, vie len, že tam ležal. Bývalej priateľke hovoril, nech zavolá k nim domov, lebo nemal pri sebe občiansky preukaz. Celý zákrok mohol trvať desiatky minút. Následne bol posadený do služobného auta, skôr tam však bol ťahaný obž. D., možno dostal aj tzv. páku, nie je si istý. V tom prišiel otec aj s bratom a priniesli občiansky preukaz, ktorý ale nikoho nezaujímal, pričom mu bolo povedané, že bude prevezený do budovy PMJ na Žarnovu. V aute nebol fyzicky atakovaný, vedľa neho sedel asi obž. G., nie je si istý. Pri vystupovaní z auta ho vyviekli von, ostala mu v aute teniska. Na policajnej stanici bol pripútaný o radiátor alebo niečo podobné, pričom mal byť pripútaný v polohe v stoji, pričom mal obe ruky za chrbtom, výbavu miestnosti, v ktorej bol pripútaný nevie bližšie popísať. Následne bol zbitý. Policajtom nadával, ale až potom, čo som bol zbitý, určite im nehovoril, že ich vyzlečie z uniformy. Policajti mali na rukách rukavice, ale nie také s nápisom polícia. Otec s bratom a s priateľkou sa chceli dostať dnu. Pýtali sa, čo je s ním, ale nechali ich čakať vonku. Poškodený nevie koľko to bolo, cca 15 - 20 min., keď ho pustili a otca následne zobrali dnu. Vyplatil za neho pokutu 30 eur, ktorú nevie začo dostal. Bola privolaná záchranka, zdravotná pomoc.

K žalovaným fyzickým útokom sa obžalovaný vyjadril tak, že prvý z útokov bol na mieste, keď bol zatknutý. Boli mu založené policajné putá a ležal tvárou a bruchom k zemi. Bolo mu kľaknuté na krk. Viackrát uderené päťou alebo dlaňou do nosa. Plus pár kopancov na oblasti ľadvín. Čo sa týka policajnej stanice tam ho bili všetci traja. Dostal viacero úderov v oblasti tváre. Ako bol pripútaný pristúpil k nemu jeden z príslušníkov - obž. D.. Dostal viacero úderov v oblasti hlavy, na to mu obž. G. dal pár rán do tej istej strany časti hlavy, nevie odkiaľ prišiel, tam aj obž. E., ktorý mu zasadil tiež pár úderov. Striedali sa

facky aj úderý päšťou. Keď videli, že toho má dosť, pripúťali ho k tej stene, nevie či to bol radiátor alebo tyč. Následne ho odpúťali od tej steny a bol zvalený na zem. Tam mu na krk kľakol D.. Dostal ešte pár rán od D. a aj od G. do oblasti hlavy a na ľadvín. Zdalo a mu, že to bolo aj iným predmetom, nielen rukou. Okrem úderov do hlavy, cítil aj úderý do chrbta. Celý útok mohol trvať cca 10 minút. Následne útok skončil a poškodeného odovzdali otcovi. Prebehlo to tak, že obž. E. vpustil do budovy jeho otca, ktorý sa pýtal, čo sa stalo, že z čoho je opuchnutý a poškodený mu povedal, že ho zbili, následne bola privolaná záchranka, túto mu mal volať obž. E. na naliehanie jeho otca, keďže mu nebolo dobre.

Poškodený výslovne poprel, že by v čase skutku užíval lieky, psychiatricky sa lieči, avšak len z dôvodu depresívnych stavov, z tohto dôvodu bol aj v tom čase PN. Predpísané lieky neužíval, tieto mu predpísala asi MUDr. Todorová, tejto povedal, že „lieky užíva a že sa má lepšie a cíti sa oddýchnutý, napriek tomu, že sa neliečil sa skutočne cítil lepšie. Poškodený pripustil, že vynechávanie liekov a klamstvo o tom, bolo motivované predĺžením jeho PN, takto to uviedol aj v prípravnom konaní.

V deň skutku sa poškodený určite nedostal do fyzického konfliktu s inou osobou, ako bolo uvedené vyššie; pri skutku mal roztrhnuté oblečenie (košeľu) a mal zakrvácané šaty, pričom nevie presne, kedy k tomu došlo, nie si presne istý ani zašpinením oblečenia.

Svedkyňa M. T., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že je bývalou priateľkou poškodeného. K skutku uviedla, že to bolo už dávno, stretli sa s jej otcom s tým, že si posedia, nakoniec to skončilo tak, že otec jej niečo zle povedal, nepamätá si čo, ale strhla sa medzi jej otcom F. a jej vtedajším priateľom M. F. bitka, potom prišla polícia a bol zásah, oddelili ich, tam si nepamätá čo sa dialo, ale potom vie, že M. F. zobrali na policajnú stanicu, oni išli za nimi a nepustili ich dnu. Po určitom čase vyšli, teda bola privolaná sanitka a polícia ich odprevadila až do nemocnice a M. ešte predtým povedal, že policajť ho dobil a plakal. To je všetko, čo si po tom čase pamätá. Poškodený mal opuchnutú hlavu v oblasti oka, to vie svedkyňa preto, lebo videla fotku (zdá sa jej, že fotky zhotovil brat poškodeného G.), zranenie videla aj po jeho odchode z policajnej stanice.

Svedkyňa na doplňujúce otázky uviedla, že počas posedenia neprišlo k fyzickému konfliktu poškodeného, iba pri odchode s jej otcom. Svedkyňa si na udalosť spomína veľmi matne, zdá sa jej, že poškodený a jej otec po bitke stáli. Svedkyňa si nepamätá, či poškodený v daný deň pil alkohol; lieky užívať mal, ale nevie, či ich fyzicky užil. Bitku vyvolal jej otec, on je konfliktný typ človeka, v ten deň jej nadával. Nevie isto, či jej otec pil alkohol, avšak ako ho pozná, je to pravdepodobné. Ona sama sa s poškodeným nehádala, ani mu nedala facku. Poškodený nemal byť konfliktný typ, kým bol s ňou do iného fyzického konfliktu sa nezapojil, bitku vyprovokoval jej otec, svedkyni sa zdá, že aj ju úderom nepriamo trafil, skôr „obšuchol“. Počas bitky mali byť pri oboch zasiahnuté iba nohy a ruky, ale svedkyňa si nie je istá. Svedkyňa bola prítomná aj pri odvážaní poškodeného do nemocnice, má pocit, že počas pobytu na stanici počula nejaké zvuky. Osobne si nepamätá, že by niektorý s príslušníkov PZ udrhel poškodeného. O týchto udalostiach sa svedkyňa s nikým nerozprávala, iba s otcom poškodeného. S osobami poškodeného, jeho otca a ani svojím otcom sa v súčasnosti nerozpráva, takže s nimi nekomunikovala ani o tejto veci.

Svedok G. F., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že je otcom poškodeného M. F.. V daný deň bol doma s manželkou aj starším synom, keď mu niekto zaklopal večer na okno, bola to M. T. kamarátka K., nevie priezvisko. Prišla povedať, že M. nemá telefón, že ho zadržali policajti, nemá občiansky, aby prišli na Malú ulicu, priniesť doklady. Išiel s ním starší syn G., pretože nevedel, kde tá Malá ulica je. Po príchode na Malú ulicu hľadal syna a ten sedel v policajnom aute s putami vzadu, ešte predtým ako otvoril dvere policajného auta, príslušník sa ho pýtal v akom vzťahu je k zadržanému. Vysvetľoval mu, že mu priniesol občiansky preukaz na identifikáciu syna, otvoril dvere na policajnom aute, M. sedel s putami vzadu. Pýtal sa ho ako sa cíti a ako sa predklonil kontroloval mu hlavu, v akom stave je (vtedy sa mu poškodený na nič nesťažoval). Bolo mu povedané od policajta, ale nepamätá si ktorý konkrétne to bol, po tomto všetkom mu povedali, že bude predvedený na stanicu polície. Potom išli na to oddelenie, policajti išli dosť rýchlo, ledva za nimi stíhali, a videli keď ho vyvádzali z auta na stanicu, si svedok všimol, že mu chýbala jedna teniska, nevie ktorá to bola, či ľavá alebo pravá. Zaparkovali oproti policajnej budove, na druhej strane. Prichystal si doklad totožnosti, synov OP a išiel do tej policajnej budovy. Oproti išiel pán E., vyšiel z tej budovy a nechal ich čakať asi 10 minút vonku. S M. T. si zapálili ešte na druhej strane, pri aute, tam sa rozprávali a po nejakej chvíľke išli k policajnej budove, odkiaľ sa ozývali výkriky jeho syna od bolesti. Nevie za koľko to presne bolo, otvoril pán E. a zavolať ich dovnútra. Nepamätá si sa v akom poradí to bolo, či išiel k pánovi E. alebo zaplatiť tú pokutu 30,- Eur. Tento postup si nepamätá. Pán E. sa ho pýtal, či syn berie nejaké lieky, návykové látky. Tak mu nadiktoval, čo vedel, volal aj manželke, aby mu povedala, kedy by to mal brať alebo berie. Potom si presne nepamätá ten postup, išiel do tej druhej miestnosti, zaplatil tú poriadkovú pokutu tých 30,- Eur, za syna, ten bol pripúťaný pravou rukou o takú tyč, taká trubka, rúra tam bola, k tejto následne pripúťali syna

aj za druhú ruku. Svedok pripúšťa, že poškodený policajtom povedal nejaké nadávky. Na zemi videl ešte policajnú rukavicu a po príchode do tej druhej miestnosti syn veľa krát opakoval, že sa necíti dobre a bol brutálne zbitý, to opakoval veľa krát. Potom pán E. sa ho opýtal, či zvládne syna sám zobrať domov alebo do nemocnice, presne si to nepamätá alebo zavolá RZP na policajnú stanicu. On trval, aby prišla RZP na policajnú stanicu. Tam mu urobili základné vyšetrenie, tuším tlak mu zmerali, nevie či mu dali aj krv. Čo si pamätá to bola pani MUDr. Šlosárová s dvomi pomocníkmi. Urobili mu to základné vyšetrenie, merali tlak, pýtali sa ho čo mu je a na ostatné si nepamätá. Išli s ním za sanitkou, pretože ho nepustili do nej, v sanitke bol so synom jeden príslušník a oni išli za sanitkou. Ešte predtým ako išli do nemocnice, tak sa našla tá teniska, jeden príslušník ju priniesol, alebo presne si nepamätám kto ju priniesol. Po absolvovaní vyšetrenia, to bol poškodený na RTG vyšetrení alebo na niečom podobnom, vtedy mal službu MUDr. Fabián, syn bol hospitalizovaný, prijatý do nemocnice na traumatológiu, sestrička sa ho aj 3 krát pýtala, aký je deň, nevedel jej povedať. Tam starší syn G. F. urobil fotodokumentáciu zranení (bolo to počas čakania na ošetrenie zrejme 28.03.2014; pri fotení bol osobne svedok, jeho syn G., poškodený, M. T. a jedna zo sestričiek), ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Ešte ako čakali na tom vyšetrení, boli tam dvaja príslušníci, odtiaľ mal aj ich čísla, pričom policajti sa ich pýtali, či sú tam potrební alebo môžu ísť. Poškodený bol prijatý, hospitalizovaný, ležal tam pár dní, potom bol hospitalizovaný v Ružinovskej nemocnici v Bratislave. Pri prijímaní do nemocnice poškodený opakoval, že ho zbili policajti, svedok na neho dával pozor, aby policajtov náhodou v nemocnici nenapadol.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že komunikoval najmä s obž. E. a hovoril mu, že on osobne ho nevidel brať lieky, on ale býva málo na území SR. Nevie, či mu diagnózu stanovila psychologička alebo psychiatricka, veľmi sa o tom všetkom nebavili, nechcel sa na to poškodeného pýtať. Až dodatočne sa svedok od syna dozvedel, ako malo prísť k hádke a bitke so svedkom T., inak ale poškodený o udalostiach tohto dňa s ním nechcel o tom rozprávať.

Svedok G. F., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že je bratom poškodeného M. F.. Ohľadom telefonátu, že brat potrebuje občiansky preukaz, si svedok zobral auto a išli na to miesto na ulicu, kde bol brat. Po príchode na miesto, bol brat už spútaný, nejaký policajt na ňom kľačal. K správaniu policajtov nevedel uviesť nič bližšie, nevedel označiť ani daných policajtov; nebol svedkov žiadneho úderu zo strany príslušníkov PZ. Svedok pri svetle pouličnej lampy videl, že má brat vyzutú topánku; žiadne viditeľné zranenia na ňou nevidel, iba ak v prípravnom konaní uviedol, že videl krv pod nosom brata, na toto si s odstupom času nespomína, ale zrejme je pravda to, čo uviedol v prípravnom konaní. Potom im bolo povedané, že ho budú predvádzať na ústredňu. Nasledovali ich a vlastne po 10 minútach, čo pred policajnou stanicou vyšiel nejaký pán, ktorý povedal, že otec za ním bude môcť za chvíľu ísť. Zvnútra policajnej stanice svedok nepočul krik ani hluk. Vlastne po 20 minútach, keď sa nič nedialo, si svedok vzal taxík, nechal auto otcovi a išiel preč, celkovo teda čakal asi 10 minút, kým vyšiel príslušník a 20 minút na taxík. Následne na to otec prišiel domov a išli do nemocnice, kde si odfotografovali brata; brata fotografoval on, nevie presne koľko snímok spravil. To je asi všetko.

Svedkyňa E. N., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že je bývalou priateľkou svedka T.. V daný večer sa jej bývalý priateľ začal biť s poškodeným, o ktorom ani nevie, ako sa volá. Poškodený pil nejaký alkohol, zrejme aj pred tým stretnutím, svedkyňa sa zdalo, že už prišiel pod vplyvom alkoholu (alebo inej návykovej látky). Podľa nej to bola skôr rodinná hádka, nie nijaký extrém, možno výmena názorov na oslave. Je možné, že sa tam kričalo a preto aj prišli policajti, možno krik sprevádzal bitku a preto niekto zavolať policajtov. Ona sa starala o malú, ktorú mala v kočíku, odišla odtiaľ a keď prišli policajti, už bola na konci ulice, takže nevie presne, čo sa odohrávalo, nebola presne na mieste, keď prišli príslušníci PZ, mohla byť tak cca 5 domov od miesta zásahu, zrejme viac ako 100 metrov. Pokiaľ vie, tak poškodený sa zákroku polície bránil, metal sa a šklbal sebou; poškodený nebol pokojný, kričal. Poškodený a svedok T. sa bili aj na zemi, ale nevie, či sedeli alebo ležali. Svedkyňa videla poškodeného na zemi a preto si myslí, že mohol počas jej prítomnosti na mieste spadnúť. Medzi poškodeným a jeho priateľkou svedkyňa nespozorovala fyzický kontakt. Na mieste bolo prítomie, bol už večer, správanie poškodeného, ktoré opísala videla svedkyňa aj z diaľky, akurát si ho v čase konania hlavného pojednávania pre odstup času už dobre nepamätá.

Svedkyňa- poškodená Mgr. Miriam Žolnerová, na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že je zástupkyňou Dôvery zdravotne poisťovne. K samotnému skutku sa vyjadriť nevedela, nakoľko nebola prítomná. Vyjadrila sa len k výške škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s ublížením na zdraví, ktoré utrpel poistenec M. F. (poškodený) dňa 29.03.2014. Zmluvné zdravotnícke zariadenia fakturovali zdravotnú starostlivosť za poškodeného v celkovej výške 1 246,34 Eur, a to je škoda, ktorá konaním obžalovaných vznikla. A túto žiada uhradiť v plnej výške.

Svedok F. T., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že ku skutku, ktorý sa stal, vie iba to, čo som vypovedal v prípravnom konaní. Len tak si pamätá, že sa odohrala bitka

medzi ním, jeho dcérou a poškodeným. Svedok mal konflikt s jeho dcérou, slovný a na to poškodený do neho skočil s tým, že ho napadol, tak sa handrkovali alebo pobili, nakoľko bol pod vplyvom alkoholu, spadol na chodník a zranil si koleno, na to prišla polícia a čo sa ďalej dialo, to už nevie, boli prítomie, bol tam alkohol. Pridržiava sa svojej výpovede, v prípravnom konaní si pamätal viac. Počas bitky s poškodeným si zranil koleno, ostal ležať na zemi. Pozviechal sa, až keď policajti odišli, zavolať si taxík a išiel na pohotovosť, jeho si na mieste nikto nevšimol. Svedok následne potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, kde uviedol, že poškodený za jeho prítomnosti pil vodku a mal už dosť vypité a taktiež, že poškodeného videl na ošetrovaní, kde sa sanitkou odviezol po predvedení poškodeného na útvár a nepozoroval na ňom viditeľné zranenia. Svedok utrpel pri bitke roztrhnuté obočie, zrejme v dôsledku úderu a nárazu o hliníkovú bránku; koleno si zranil v dôsledku pádu na obrubník, mohlo to byť aj v dôsledku alkoholu (svedok uviedol, že pil v ten deň od 19:00 hod. a mal dosť vypité, a nie z úderu sa mu mohla zatočiť hlava. Svedok mal za to, že prvý udrel poškodený jeho úderom zozadu. Či pri potýčke spadol aj poškodený svedok uviesť nevedel, svedok sa poškodenému každopádne bránil, poškodenému daj jednu alebo dve facky, mohli to byť aj údery päšťou, už si presne nepamätá.

Svedok Y. C., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že pracuje ako príslušník PMJ a ku skutku vie uviesť, že v daný deň mal službu s kolegom E., pričom bola hlásená nejaká udalosť, presne nevie aká, zrejme bitka medzi dvoma mužmi v časti Kopánka, adresu už nevie uviesť, takisto ani presný čas. Obaja sa tiež prihlásili prostredníctvom rádio stanice, že idú na miesto ohlásenia, v tom čase s kolegom E. slúžili na OO PZ Trnava. V čase už, keď prišli na miesto, tak prišli ako jedna z posledných, ak nie posledná hliadka. V čase príchodu sa na mieste už nič nedialo a zákrok bol už spravený. Ďalšie detaily si nepamätá, žiadne zákroky nevykonávali, na miesto prišli ako poslední, v čase ich príchodu žiadny zákrok nebol potrebný (mladý muž mal v čase príchodu už putá na rukách), celé si to realizovalo PMJ Trnava. Mladý muž v čase ich príchodu bol vonku pred autom, nevie uviesť, či ležal alebo stál pri aute, ale mal na rukách putá a potom ho posadili do auta, ale viac uviesť nevedel, odkázal iba na svoju výpoveď z prípravného konania. Žiadne porušenie zákona počas svojej činnosti nevidel, ku zvyšnej časti zákroku sa nevedel vyjadriť, keďže ju nevidel.

Svedok A. R., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že pracuje ako príslušník PZ a k veci uviedol, že si už nepamätá presne čas a miesto zásahu, len vie, že tam ako hliadka prišli ako piata alebo šiesta v poradí. Keď vystúpili z vozidla a prišli na miesto, kde boli zavolaní, všimol si (nevie či to bolo na chodníku alebo na ceste), že tam leží osoba dolu tvárou, spútané ruky mala za chrbtom a pri nej bol G. D.. Táto osoba ležala na zemi, mala v oblasti tváre zranenia, resp. krv a nakoľko táto osoba už bola spútaná a bolo tam dosť hliadok, tak z miesta odišli. Poškodený ležal spútaný na zemi a niečo kričal.

Svedok O. R., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že pracuje ako príslušník PZ a k veci uviedol, že si vzhľadom na časový úsek už presnejšie nespomína na zákrok. Následne bola čítaná jeho výpoveď z prípravného konania, ktorej sa svedok následne pridržiaval. Svedok v prípravnom konaní uviedol, že prišiel na miesto na základe hlásenia obž. D., je že treba asistencia pri zákroku. V čase, keď prišli na miesto, už boli prítomné viaceré hliadky, preto zákrok nevykonávali, on sám ostal pri aute, bol od miesta cca 30 metrov a nič relevantné k skutku uviesť nevedel. Službu vykonával s kolegom M., ktorý išiel z vozidla k miestu a zrejme vie o veci viac.

Svedok R. M., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že pracuje ako príslušník PZ a k veci uviedol, že je to dosť dlhá doba od skutku, presne si už nespomína, ale vie, že to bolo v nočných hodinách. Mal nočnú, zrejme s kolegom R., ale nie je si istý. Nevie presne ako sa dostali na to preverenie oznámenia, či tam boli zavolaní operačným strediskom, alebo to len počuli vo vysielateľke. Vie, že to bolo medzi rodinnými domami niekde vzadu za Obchodnou akadémiu, v tej štvrti medzi rodinnými domami. Prišli tam na miesto, tam už nejaké hliadky boli. Koľko hliadok nevie povedať. Vie, že to bolo preverené oznámenie, mal sa tam pobiť nejaký pán, meno nevie s otcom jeho priateľky a teda to bol dôvod prečo tam prišli. Celý priebeh si nepamätá, oni prišli až neskôr, v tom čase už bol útočník spútaný na zemi, o prítomnosti ďalších osôb vie, že tam boli, ale nevie, kto to bol. Po nejakej dobe zobrali páchatel'a na útvár, tento vykrikoval, bol drzý a vulgárny, zdal sa byť pod vplyvom alkoholu. Mal sa pobiť s otcom svojej priateľky, keď prišli, bol už od krvi, nejakí ľudia okolo hovorili, že sa pobili a že si dali „poriadne do držky“. Svedok sa vyjadril aj k postupu pri spútaní páchatel'a a uviedol, že v prípade agresivity páchatel'a je štandardným postupom nasadenie pút a zatlačenie tela smerom k podlažke, resp. nasadenie tzv. páky, aby došlo k eliminácii agresívnych prejavov osoby.

Svedok N. E., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že pracuje ako príslušník PZ a k veci uviedol, že si spomína, len na to, že to bolo niekde na Kopánke za Obchodnou akadémiou. Bola tam nejaká oslava v rodinnom dome a strhla sa tam šarvátka, boli tam zavolané nejaké hliadky. On slúžil na Obvodnom oddelení. Na to miesto konkrétne prišiel aj s kolegom C. a prišli ako

poslední. Boli tam nejakí ľudia na ulici aj hliadky. Viac si nepamätá, ani to, či na mieste boli zranené osoby.

Svedkyňa Bc. M. E., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že pracuje ako zdravotná sestra vo FN Trnava PZ a k veci uviedla, že si na daný skutok s odstupom času nespomína. Poškodeného nepozná. Následne svedkyňa zotrvala na skutočnostiach uvedených v prípravnom konaní, predovšetkým na fakte, že mala službu na urgentnom príjme a poškodeného spoznala, lebo bol u nich ošetrovaný viackrát, v daný deň mal opuchnutú tvár a zdalo sa jej, že je pod vplyvom alkoholu; matne si spomína aj na otca poškodeného. Poškodený sa jej nezdal agresívny, zrejme bol aj časovo a miestne orientovaný. Poškodeného podľa fotografie opoznala ako osobu, ktorá bola v minulosti viackrát ošetrovaná, ale pre odstup času si už presne nespomína.

Svedok Bc. M. H., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že vie, v akej veci bol predvolaný, ale s odstupom času si už na detaily nespomína. Bol vypovedať pred inšpekciou, vtedy si na udalosť spomínal najlepšie. Uviedol, že pracuje ako záchranár v Záchrannej zdravotnej službe. Skutok sa stal, asi 5 rokov pred výpoveďou na HP. Boli vyslaní na výjazd na policajnú stanicu, kde ošetrovali pacienta. Boli privolaní posádkou polície, bola to posádka, ktorá slúžila v noci na policajnej stanici. Boli to pravdepodobne prítomní obžalovaní, pozná ich z videnia, služobne. Boli zavolaní na pokyn operačného strediska kvôli pacientovi, ktorý mal mať úraz hlavy po bitke, presne si to nepamätá. Pacient s nimi veľmi nekomunikoval, vie, že bol zadržaný. Ohľadom čoho boli na miesto privolaní presne uviesť nevie, dodatočne vie, že išlo o pacienta, ktorý žaloval policajtov. Sedel na lavici za mrežami, bol pripútaný. Mal putá na ruke, nevie presne na ktorej ruke, snažil sa vytrhnúť. Bol pripútaný o madlo o stenu a bol veľmi agresívny. Svedok mu dohovárал, aby to nerobil, lebo si tie putá zarezával do ruky, sám sebe ubližoval. Záchranárom poškodený nehovoril nič. K príslušníkom sa vyjadroval veľmi vulgárne a vyhrážal sa im, že ich do rána vyzlečie z uniformy. Svedok nevie, prečo mal poškodený tie zranenia, asi po tej predchádzajúcej bitke, ale nevie akej; svedok nemal vedomosť o dôvodoch zadržania. Nebol komunikatívny, nebavil sa s nimi. Je možné, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu, ale presne si nespomína, či z neho bol cítiť alkohol, ale správal sa ako zmyslov zbavený, zrejme mohol byť pod vplyvom návykových látok, k čomu sa ale nevie spoľahlivo vyjadriť; svedok poukázal na fakt, že je zdravotnícky záchranár, má vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa, aj preto sa domnieva, že u poškodeného išlo o intoxikáciu návykovými látkami, keďže si nespomína na alkoholový zápach z úst a navyše z vlastnej praxe vie, že pri alkohole sa častejšie vyskytuje striedanie nálad, štádií opitosti je niekoľko, vzniknutý stav je individuálny, závisí aj od psychického stavu a prípadných psychiatrických diagnóz.

Svedok G.. G. W., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že nevie, v akej veci bol predvolaný, bol jedenkrát vypovedať, malo to súvis s jeho povolaním. Predpokladá, že by mohlo ísť o muža, ktorého ošetroval. V čase konania HP si už nepamätal na dané ošetrenie vzhľadom na odstup ako aj na rozsah výkonov, ktoré medzichasom uskutočnil. Poškodeného podľa mena nespoznáva, nepamätá si ako sa správal pri ošetrení. Následne bola čítaná výpoveď svedka z prípravného konania, v ktorej uviedol, že 29.03.2015 vykonával službu na urgentnom príjme, presne si na ňu nespomína, na poškodeného si spomína matne, nakoľko následkov bitiek ošetruje veľké množstvo. Spomína si, že bolo CT vyšetrením zistená zlomenina nosových kostí, čelustnej dutiny a očnénice, čo ale dedukuje najmä zo správ, spomína si na vec len matne. Svedok výpoveď na hlavnom pojednávaní ako vecne správnu potvrdil.

Svedkyňa B. Q., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že si pamätá, že v daný deň, prišiel na návštevu F. T. s priateľkou a malou dcérkou, všetko bolo v pohode, sedelo sa, popíjalo sa, už chlapi mali dosť vypité a F. T. zavolať svoju dcéru. M. prišla s priateľom k nim domov, priniesli tú fľašu, z tej fľaše už bolo odpité, štyria ju ešte dopili a potom sa zobrali a išli preč, za hodinu - za dve, nevie presne. Všetko bolo v pohode, až po kým neprišli po bránu a tam F. T. vlastne dohovárал svojej dcére, že kde má toho svojho prvého priateľa, prečo prišla s iným chlapom, začali sa tam vadiť, poškodený T. vravel, že čo si to k dcére dovoľuje, pohádali sa a svedkyňa ich vypravovala, išli von a čo sa dialo na ulici to už nevie. Nevie ani o úderoch poškodeného a svedka T., tieto nevidela. Von svedkyňa nešla, zamkla bránu a nevie, čo sa dialo vonku, pričom nevie ani o zásahu hliadky. Poškodený počas návštevy bol skôr tichý, nič nerozprával - možno 5-6 slov, absolútne s nimi nekomunikoval, ako keby mal vypité, nevie, či bol pod vplyvom nejakej látky, určite popíjal, pretože z tej fľaše, čo priniesli, bolo odpité. Svedok C. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že v daný deň sedeli s F. T. doma na terase a pili alkohol (koňak), keď im došiel, T. vola dcéru M., čo neprinesie ďalšiu fľašu. M. následne prišla aj s poškodeným, doniesli fľašu, z ktorej bolo odpité, ktorého meno svedok nepoznal, niečo popili a vlastne odišli. Poškodený nekomunikoval, ani keď sa ho svedok pýtal,

javil známky opitosti. Pomerne dosť opitý bol aj svedok. Po ich odchode počul pred domom krik, vie že tam prišla polícia, ale manželka ho stiahla, aby tam nešiel. K zásahu policajtov nevie nič uviesť.

Svedkyňa K. T., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že skutok sa stal už dávno, ale pamätá si, že bola s M. T. spolužiačka; táto bola priateľka M. F.. Pamätá si iba to, že jej zavolať, keď sa zvrtila hádka medzi M. F. a jej otcom, práve preto, že svedkyňa byvala blízko jeho otca, tak ju požiadala, aby zavolať M. otcovi, následne M. vypla telefón. Priamo ku skutku nevedel nič uviesť. Svedkyňa mala z počutia vedomosť o tom, že poškodený berie nejaké lieky. Svedkyni následne povedala M. T., že poškodený sa pohádala s jej otcom kvôli tomu, že jej otec nadával a jej otec mal udrieť poškodeného ako prvý, následne sa pobili a ona ich od seba nevedela oddeliť.

Svedok G. L., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že pracuje ako príslušník PZ a k veci uviedol, že vie, o čo sa jedná, ale keďže to bolo v roku 2014 už si nepamätá veľa a nerád by zavádzal. Vie, že išlo o bitku v Trnave, vykonával službu z kolegom R., na miesto prišli ako poslední a zákrok už nevykonávali. K otázkam stavu na mieste a prípadným zraneniam, či priebehu akcie sa svedok nevedel vyjadriť.

Svedok C. T., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy k veci uviedol, že si už osobne veľa nepamätá, boli ako RZP privolaní z Dolných Orešian do Trnavy, zrejme na Žarnovovu ulicu na oddelenie PZ. To bol taký štandardný výjazd, naložili pacienta a previezli, celé to trvalo cca 3 minúty. Matne si spomína, že išli do budovy PZ, bolo tam viac ľudí, asi príbuzných poškodeného. Na mieste bol krik a chaos, poškodený niečo kričal, ale presne uviesť to nevie. Čo sa týka veci predtým, nevideli vôbec nič. Pacienta len naložili, zmerali mu funkcie a v sanitke sa nedialo nič, určite sa tam nedialo žiadne násilie. Previezli pacienta a tohto následne odovzdali na urgentný príjem. Osobne si nevybavuje, že by pacient javil nejaké známky násillia, iba podľa fotiek, ktoré mu boli ukázané v prípravnom konaní. Nevie, či poškodený bol pod vplyvom alkoholu, určite bol pri vedomí, niečo rozprával, ale viac - konkrétne si nepamätá, neviem ani, či sa vyhrážal. Bol to pre neho štandardný výjazd. Nevie, či policajti poskytovali pri prevoze asistenciu, ale zvyčajne pri takýchto prevozoch býva z dôvodu bezpečnosti a žiada ju zvyčajne posádka RZP. Svedok nevie, či poškodeného pri svojej praxi videl aj mimo tohto prípadu.

Znalkyňa G.. N. H., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že sa pridíža vo veci vypracovaného a podaného znaleckého posudku, ktorý bol následne vykonaný prečítaním jeho podstatnej časti. Počas ďalšieho výsluchu znalkyňa uviedla, že u poškodeného nebola zistená porucha vnímania ani neboli zistené poruchy spôsobujúce agresivitu. U poškodeného bola v zmysle spisu zistená opitosť stredného stupňa, táto môže spôsobovať prejavy agresivity; poškodený nebol podľa zdravotnej dokumentácie liečený na alkoholovú závislosť. Poškodený bol liečený pre depresívnu poruchu, táto agresivitu naspôsobuje, agresivitou sa neprejavujú ani ostatné zistené diagnózy. Ohľadom potenciálne kombinácie užívania liekov a alkoholu, táto otázka je hypotetická, spravidla existujú štúdie o kombináciách liekov a alkoholu, ale agresivita v kombinácii predpísaných liekov a alkoholu podľa vedomostí znalkyne nebola zistená.

Zo znaleckého posudku MUDr. Dany Šedivej a MUDr. Marty Pavlíkovej (č. 43/2014 a 59/2014) vyplýva, že u poškodeného bola zistená depresívna porucha s úzkostným rysmi bez vplyvu na rozoznávacíe a ovládacie schopnosti, okrem iného bola zistená akútna infekcia horných dýchacích ciest, bez vplyvu na posudzovaný stav. Okrem uvedeného bola diagnostikovaná jednoduchá alkoholová opitosť v čase spáchania skutku. Rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti boli hodnotené ako zachované, bez poruchy. Svedok (poškodený) mal naordinované liečby v súvislosti s liečbou depresívnej poruchy a to dva dni pre skutkom Esoprex 10 mg tablety ráno, Sulpirid 50 mg tableta ráno, Valdoxan 25 mg tbl na večer a Prothazin 25 mg 1 tableta na večer, pričom ale uvádza, že ich neužíval, preto analýza ich účinku v kombináciách s alkoholom je špekulatívna, keď ich prítomnosť v organizme nebola preukázaná. Z bezprostredných zdravotných vyšetrení po skutku nevyplýva, že by bol v stave, ktorý by ovplyvňoval jeho ovládacie a rozpoznávacíe schopnosti. Z dokumentácie popisovaných liekov však nevyplýva stav podobný halucináciám po ich kombinácii s alkoholom.

Znalec MUDr. Denis Valent, PhD., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že sa pridíža vo veci vypracovaného a podaného znaleckého posudku, ktorý bol následne vykonaný prečítaním jeho podstatnej časti. Počas ďalšieho výsluchu znalec uviedol, že orientačné hodnoty nameraného alkoholu sa zrejme nebudú líšiť od skutočných, nemožno ich ale verifikovať z dôvodu absencie certifikovanej metódy. U poškodeného možno vylúčiť ťažký stupeň opitosti, v prípade opitosti stredného stupňa je priebeh individuálny, spravidla nevyvoláva poruchy vedomia. Účinok liekov v kombináciách s alkoholom môže byť tiež individuálny, spravidla je však sedatívny, nedá sa vylúčiť ani tzv. okno, k čomu sa ale vyjadruje skôr psychiater.

Zo znaleckého posudku č. 40/2015 znalca MUDr. Denisa Valenta, PhD. vyplynuli nasledovné skutočnosti. Z dostupnej dokumentácie a spisového materiálu vyplýva, že poškodenému v odobratej

krvi dňa 30.03.2014 v čase 00.40 hod. bolo zistených S- Etanol 2,27g/l. Jedná sa o hodnotu zistenú v sére, t. j. len v jednej zo súčastí krvi. Pre celkové hodnotenie ovplyvnenia etanolom (alkoholom) sa v bežnej súdnolekárskej praxi hodnotí koncentrácia alkoholu v tzv. plnej krvi, ktorá pozostáva z dvoch súčastí a to zo séra a z časti tvorenej bunkami nachádzajúcimi sa v krvi. Uvedenú hodnotu v jednotkách g/l je preto nutné vyjadriť vo všeobecne uznávaných jednotkách g/kg. Z vyššie uvedených dôvodov je preto nutné hodnotu 2,27 vynásobiť 0,54 a výsledkom je hodnota etanolu v plnej krvi 1,22 g/kg. Vychádzajúc z uvedenej hodnoty 1,22 g/kg alkoholu je možné konštatovať, že poškodenému bola uvedená koncentrácia zistená z merania dňa 30.03.2014 v čase o 00:40 hod. Koncentráciu alkoholu v krvi poškodeného dňa 29.03.2014 v čase o 22:30 hod. je možné vzhľadom na rýchlosť odbúravania pohybujúcu sa v rozmedzí od 0,12 do 0,20 g/kg za hodinu, za predpokladu, že sa poškodený nachádzal vo vylučovacej fáze stanoviť v rozmedzí od 1,46 do 1,62 g/kg. Uvedené výpočty je však možné označiť len za orientačné, nakoľko neboli vykonané na certifikovanom pracovisku a s laboratórnymi vyšetrovacími metódami, čo je uvedené aj ako poznámka pod sprievodnou dokumentáciou. Taktiež pre určenie stavu ovplyvnenia alkoholom je potrebné uskutočniť aspoň dve merania, za účelom zistenia fázy vstrebávania alkoholu. Z uvedeného vyplýva, že u poškodeného je predpokladaná v čase skutku ľahká až stredná opitnosť. Znalec v posudku opísal priebeh ľahkej opitosti, keď porucha psychiky nastupuje v resorpčnej fáze a prejavuje sa excitáciou a eufóriou, mnohovravnosťou, túžbou po uplatnení a oslabením etických noriem, môže sa objaviť sklon vystatovať sa, ale aj zvýšená verbálna a fyzická agresia, niekedy prestupujúca až do úplnej straty sebakontroly. Predlžujú sa reakčné časy na zrakové a sluchové podnety, prejavuje sa zhoršenie priestorového videnia adaptácia na svetlo a tmu; postihnutie sluchu zase vyúsťuje do hlasnejšej reči; narušenie motorickej funkcie. Stav sa môže prejavovať neobvyklou chôdzou, niekedy zo stratou stability. Stredný stupeň opitosti je špecifickým výrazným ovplyvnením psychiky a vnímania, pozornosť je výrazne znížená, telesné výkony na mozgové podnety sú výrazne spomalené, reč sa stáva nezrozumiteľnou. Prítomné sú poruchy správania, ktoré môžu často vyústiť do zlostných afektov, výkrikov ale aj plaču. Chôdza je neistá až potácavá, môžu sa vyskytovať zraňujúce pády. Účinky alkoholu na človeka sú však zásadne individuálne. Znalec sa vyjadril k účinkom liekov predpísaných obžalovanému, u týchto neboli zistené účinky smerujúce k poruche vnímania reality, účinok je skôr sedatívny, pričom znalec poukazuje na špekulatívny charakter vzhľadom k absencii dôkazu o skutočnej konzumácii liekov, pričom aj účinok kombinácie alkoholu a liekov sa môže u každého človeka líšiť, je dokonca dôvodné poznamenať, že tento účinok dokonca môže byť odlišný od popisovaného účinku, čo platí aj o kombinácií liekov a požití alkoholu.

Zo znaleckého posudku č. 71/2014 v znení dodatkov k ZP znalca prof. MUDr. Petra Labaša, CSc. vyplynulo, že poškodený na základe predložených lekárskej správ utrpel :

- Minimálnu zlomeninu nosových kostí,
- Zlomeninu hornej čeľuste v oblasti dutiny vpravo s vpáčením úlomkov,
- Zlomeninu očnénice vpravo,
- Krvnú podliatinu za ucho vpravo,
- Krvné podliatiny predlaktí obojstranne,
- Krvnú podliatinu a odreninu bedernej oblasti.

Celková doba liečenia je 2-3 týždne, čím je úraz charakterizovaný ako ľahký. Zranenia si prakticky nevyžadovali lekárske ošetrovanie, bol len na sledovaní a na stomatochirurgickej klinike odmietol navrhované operačné riešenie. Zranenia boli bolestivé 7-10 dní, čo mohlo spôsobiť aj problémy s prijímaním stravy. Zranenia nezanechávajú trvalé následky, s výnimkou deformity tváre nepatrného charakteru. Poškodený bol v danom čase PN z dôvodu depresii. Celkové bodové ohodnotenia podľa zák. č. 437/2004 Z.z. je 95 bodov. Zranenia mohli vzniknúť úderom päste ale mohli vzniknúť i nekoordinovaným pohybom pacienta pod vplyvom alkoholu a liekov pri nekoordinovaných pohyboch hlavy o tvrdú podložku. Rozhodne neboli spôsobené tvrdým predmetom, napr. pažbou pištole alebo kopancom. Zranenia pravdepodobne nevznikli tak, ako ich udáva poškodený a mohli vzniknúť aj úderom päste pri predchádzajúcom konflikte so svedkom T., alebo aj nekoordinovaným pádom a pohybmi na zemi. Znalec vyjadril názor, že pod vplyvom alkoholu a liekov mohol poškodený vnímať prežitú udalosť skreslene. Zranenia na rukách sú podľa znalca jednoznačne zo založených pút a zlomenina jarmového oblúka mohla vzniknúť aj tlakom hlavy o tvrdú podložku, resp. pri nekoordinovaných pohyboch hlavou. Znalec prof. MUDr. Peter Labaš, Csc., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že sa pridáva vo veci vypracovaného a podaného znaleckého posudku a k veci ďalej uviedol, že aj v kontexte neskôr zistených skutočností jeho posudok ostáva vecne správny a aktuálny. Zranenia mohli vzniknúť aj pred zákrokom polície a to na základe fyzického kontaktu. Hladina 2 promile je najagresívnejšia hladina, pri vyššej hladine je spôsobený útlm, pri nižšej je sebakontrola lepšia, preto poškodený bol v

najhoršom možno alkoholovom opojení. Vzniknuté zranenia mohli vzniknúť aj tak, že poškodený ležal na bruchu a bránil sa zásahu polície, napríklad vo forme nekoordinovaných pohybov hlavou. Úder pästou je pomerne špecifický v tom, že je to úder na relatívne malú plochu, mala by byť prítomná tržná rana, podliatiny a bolo by poškodené oko. Jedným úderom sa nedá zasiahnuť pästou jarmový oblúk aj očnicu. Úderov muselo byť viac, údery sú však vzhľadom na zistené zranenia menej pravdepodobné; na uvedené závery nemá vplyv ani prípadná rukavica na ruke útočníka. V prípade vzniku výronov alebo podliatin, tieto sa tvoria cca do hodiny, záleží aj od zrážanlivosti krvi, či je človek chudý, polovica tváre by v prípade poškodeného musela byť opuchnutá. Ak by na telo (resp. tvár) poškodeného pôsobilo niekoľkokrát násilie, zranenia by určite nevyzerali tak, ako je zdokumentované, tieto skôr vznikli jednorazovo pôsobiacou silou, kopancom alebo úderom o podlahu. Znalec sa vyjadril aj k obrazovým záznamom, v zmysle ktorých je koža neporušená, podliatina nie je veľkého rozsahu, bez poškodenia očnej gule, z tohto vyplýva, že išlo o plošné, tupé násilie, napr. pritlačením hlavy o podlahu alebo nekoordinovaným úderom hlavy. Stopy na zátylku vznikli tlakom na zátylok, stopy na ušiach tlakom na podložku alebo aj držaním za uši. Znalec vylúčil úder do zátylku, nakoľko nezistil edém, opuch a v prípade kože na hlave by veľmi ľahko vzniklo krvácanie, resp. tzv. skalpácia tkaniva voči tvrdej lebke.

Rovnako bola za súhlasu obžalovaných a KP čítaná výpoveď znalca z prípravného konania, ktorá je podľa obsahu dodatkom k vypracovanému ZP, ktorej obsah pokrýva a aktualizuje výpoveď znalca na HP, preto ju súd opakovane netransponuje.

Zo znaleckého posudku č. 16/2015 znaleckej organizácie LEGE ARTIS znalecká organizácia, s.r.o. vyplynulo, že poškodený na základe predložených lekárskej správ utrpel podľa zdravotnej dokumentácie nasledovné zranenia:

- pomliaždenie spodnej časti pravého predlaktia (malý hematóm),
- pomliaždenie spodnej časti ľavého predlaktia (malý hematóm),
- krvácanie z nosa (epistaxa),
- pomliaždenie mäkkých častí hlavy za pravou ušnicou (opuch, hematóm),
- pomliaždenie tváre v oblasti pravého líca (opuch),
- zlomenina nosových kostí s minimálnym posunom (potvrdená CT vyšetrením),
- trieštivá zlomenina prednej časti čeľuste s impresiou (zatlačením kostných úlomkov) do pravej čeľustnej dutiny,
- zlomenina pravej očnice,
- hematóm v okolí pravého oka (periokulárny hematóm),
- sufúzia pravého očného bulbu (Sufusio con., bulbi traumatica),
- pomliaždenie driekovo krížovej oblasti (hematóm a odrenina).

Nakoľko fotodokumentácia poškodeného nebola vyhotovená PZ SR, ale poškodeným, znalci ju nepovažovali za dôkazový materiál a nie je ani zrejmé, v akom čase bola vytvorená, preto sa ani nevyjadrujú k jej obsahu. Zranenia poškodeného mohli byť spôsobené aj rôznym mechanizmom (pôsobenie tupého predmetu na tvár a následným pádom, eventuálne aj opakovaným pôsobením tupého predmetu, či pádom na zem, alebo na tupý predmet). Nie je možné z medicínskeho hľadiska vylúčiť kombináciu pôsobiacich síl. Na otázku, či mohli byť zranenia spôsobené len jedným mechanizmom znalci uvádzajú, že poškodenie - zlomenina nosových kostí, pravej očnice a pravej čeľuste mohla byť spôsobená pôsobením tupého predmetu pôsobiaceho adekvátnou silou na danú lokalitu, eventuálne pádom na zem, eventuálne pádom na tupý predmet. Vzhľadom na prítomnosť pomliaždenia za pravým uchom, pomliaždení oboch predlaktí a driekovo krížovej oblasti je možné očakávať vzhľadom na odlišnú anatomickú lokalitu zranení, že nevznikli pôsobením jednej sily, ale nedá sa vylúčiť, že pomliaždenie za pravou ušnicou a v driekovo krížovej oblasti mohli vzniknúť následným pádom na zem, eventuálne pádom na tvrdú podložku. Pomliaždenia oboch predlaktí v ich spodnej časti podľa výpovedí mohlo vzniknúť pri zaistení poškodeného. Z medicínskeho hľadiska na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie a výpovedí svedkov nie je možné určiť, koľko eventuálnych úderov spôsobilo poranenie poškodeného. Zlomenina nosových kostí, pravej očnice a pravej čeľuste mohla byť spôsobená pôsobením tupého predmetu pôsobiaceho adekvátnou silou na danú anatomickú lokalitu, eventuálne pádom na zem, či tupý predmet. Obdobným mechanizmom došlo k vzniku pomliaždenia za pravou ušnicou (pôsobením tupého predmetu, eventuálne pádom na zem). Pomliaždenie oboch predlaktí v ich spodnej časti anamnesticky vzniklo najpravdepodobnejšie pri zaistení poškodeného, eventuálne náhlymi nekoordinovanými pohybmi pri nasadení pút. Pomliaždenie driekovo krížovej oblasti mohlo vzniknúť taktiež pôsobením tupého predmetu, ale skôr pádom na zem, či na tupý predmet. Nie je z medicínskeho hľadiska očakávateľné, aby všetky telesné poškodenia poškodeného vznikli v dôsledku pôsobenia

jedného predmetu. Zlomenina nosových kostí, pravej očnice a pravej čeľuste mohla byť spôsobená pôsobením jedného tupého predmetu pôsobiaceho adekvátnou silou na danú anatomickú lokalitu, eventuálne pádom na zem, či tupý predmet. Obdobným mechanizmom došlo k vzniku pomliaždenia za pravou ušnicou (pôsobením tupého predmet, eventuálne pádom na zem). Pomliaždenie oboch predlaktí v ich spodnej časti anamnesticky vzniklo najpravdepodobnejšie pri zaistení poškodeného, eventuálne metaním (náhlymi nekoordinovaným pohybmi) pri nasadených putách. Pomliaždenie driekovo krížovej oblasti mohlo vzniknúť tiež pôsobením tupého predmetu, ale skôr pádom na zem, či iný tupý predmet. Použitie rukavice sa nedá vylúčiť, ale pri jej použití často vznikajú tržné rany alebo dochádza k otláčeniu štruktúry rukavice, ktorý môže byť viditeľný v mieste kontaktu s telom poškodeného. Zistené zranenia poškodeného mohli vzniknúť aj spôsobom, ktorý opisuje poškodený a svedkovia dňa 29.03.2014 na ulici Malej v Trnave, ktorý predchádzal stíhanému skutku (jeden úder, jeden pád na zem a pod.). Jedine pomliaždenia oboch predlaktí pravdepodobne nevzniklo daným mechanizmom. Na základe známej patogenézy zlomenín tvárového skeletu je predpoklad, že zlomeniny nosových kostí, očnice a čeľuste vznikli jednorazovým pôsobením tupého predmetu adekvátnou silou vedenou na pravú stranu tváre a nosa. Z medicínskeho hľadiska nie je možné určiť, či sa jednalo o opakované násilie, možno iba ustáliť, že násilie smerovalo na pravú časť tváre. Je však predpoklad, že podstatné zranenia a zlomeniny (s výnimkou pomliaždením) vznikli skôr jednorazovým pôsobením tupého násilie, nie je predpoklad, že by vznikli opakovaným pôsobením tupého násilie na telo poškodeného. Z hľadiska vzniku opuchov a podliatin, znalci uviedli, že opuch vzniká krátko po zranení (v priebehu minút eventuálne hodín po zranení). Vznik hematómu ako krvnej podliatiny nemusí byť taký rýchly, môže k nemu prísť aj s odstupom času, aj po dni od poranenia, následne pretrváva 2-3 týždne. U poškodeného si zranenia vyžiadali liečbu od 29.03.2014 do 10.04.2014; keďže poškodený následnú operačnú liečbu odmietol, túto etapu za liečbu znalci nepovažovali. Doba hojenia nosových kostí, očnice aj čeľuste je 4-6 týždňov, po danú dobu mohol byť prítomný opuch tváre a bolesti hlavy; zranenia mohli spôsobovať kozmetický hendikep počas 2-3 týždňov. Ostatné zranenia sa zhojili do 7 dní. Zistené zranenia si vyžadujú dobu liečenia od 7-28 dní, v závislosti od vnímania bolesti pacientom. U poškodeného nie sú očakávané trvalé následku, môže a nemusí sa prejaviť mierna asymetria tváre. Znalci tiež vykonali prepočet bolestného na body vo výške 150 bodov.

Z odpisu Registra trestov vyplynulo, že obžalovaní doposiaľ neboli súdom trestaní a z odpisu registra GP2 vyplynulo, že žiadny z obžalovaných nie je trestne stíhaný.

Z registra priestupkov neboli zistené žiadne relevantné informácie.

Z hodnotenia obž. D. nadriadeným bolo zistené, že menovaný pracuje ako referent PMJ KRPZ Trnava, v práci je obľúbený. Disciplinárne previnenia jeho osoby neboli zistené, pracovné výsledky má dobré, má vykázaných viacero odmiern.

Ostatné vykonané dôkazy pre právne posúdenie veci z pohľadu súdu nemali zásadný význam, ich povaha priamo nepotvrdovala ani nevyvracala skutok, podľa názoru súdu neboli spôsobilé ani v kombinácií s inými vykonanými dôkazmi privodiť iné nazeranie na posudzovaný skutok.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že obžalovaných je potrebné spod skutku uvedeného v obžalobe v zmysle ustanovenia § 285 písmeno a) Trestného poriadku oslobodiť, nakoľko je nevyhnutné uzavrieť, že nebolo dokázané že sa skutok, ktorý bol obžalovaným kladený za vinu, vôbec stal.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že dňa 23.04.2014 vykonávali obž. D. a G. zákrok voči poškodenému na ulici Malej Trnave, nakoľko tento bol účastný bitky a sprievodných pokrikov z titulu fyzického konfliktu s F. T.. Miera fyzického stretu poškodeného a svedka T. je v zmysle vykonaného dokazovania diskutabilná, avšak súdu sa javí ako nepravdepodobný záver, že svedok T. dal poškodenému iba 1-2 facky (t. j. údery otvorenou dlaňou), a to s ohľadom na kontext, keď obe osoby pod vplyvom alkoholu vykazovali známky agresivity, preto sa javí ako pravdepodobnejší záver, že svedok T. sa pokúšal udrieť poškodeného päšťou do tváre (čo je ako domnienka prípustné len v prípade aplikácie zásady in dubio pro reo - teda v rovnakom kontexte ako vyslovuje súd). Zašpinenie oblečenia od zeme resp. hlíny je tiež prejavom prudšej hádky dospelých mužov. Po príchode príslušníkov PZ (obž. G. a D.) bol na poškodenom vykonaný služobný zákrok, ktorému sa tento bránil. Podaná obžaloba resp. skutková veta obžaloby nijakým spôsobom trestnoprávne nekvalifikuje tento vykonaný zákrok (o jeho prípadnej nevhodnosti v spise nie sú ani uvedené žiadne relevantné skutočnosti). Z opisu zákroku je zrejmé, že poškodený neuposlúchol výzvu na upustenie od protiprávneho konania a jeho konanie predstavovalo bezpečnostné riziko, ktoré obžalovaní (najmä voči nemu zasahujúci G. D.) vyhodnotili tým spôsobom, že použili prostriedky predpokladané zákonom o Policajnom zbore. Pri zákroku obžalovaný buď spadol na tvár, alebo bol násilím na zem zložený. Ako pravdivá sa súdu, aj vzhľadom na výpovede svedkov M. T. a čiastočne K. T. javí skutočnosť, že obžalovaný bol minimálne raz udretý svedkom T. pred príchodom PZ,

a pri zákroku bol zrejme zhodený tvárou na zem. Predmetom tohto trestného konania nie je a nemôže byť primeranosť zákroku na ulici Malej v Trnave (nie je obžalovaným kladená za vinu a je diametrálne odlišným skutok od skutku uvedeného v obžalobe). Navyše sa vzhľadom k predchádzajúcim udalostiam ako možné súdu javí aj aktívne bránenie sa poškodeného ležiaceho na zemi, pri ktorom rovnako mohlo prísť k jeho zraneniu v tvárovej časti. Zo zhodných výpovedí vyplýva, že počas transportu autom do budovy PZ k nijakému násiliu neprišlo.

Za vinu sa obžalovaným kladie predovšetkým správanie po príchode do budovy KR PZ Trnava a do príchodu RZP, resp. do vstupu otca poškodeného F. (keďže tento fyzické ataky nevidel a aj sám poškodený netvrdil, že počas tejto etapy bol fyzicky inzultovaný). Prvotná verzia o pripútaní poškodeného o radiátor sa javila ako vecne nesprávna a to nielen vzhľadom na výpovede obžalovaných a svedkov o umiestnení radiátora v neprístupnej časti miestnosti, ale aj na alogickosť takéhoto postupu (je ťažko mysliteľné, že obžalovaní, ktorí chcú poškodeného spútať by tak neurobili o madlo na tento účel vyhradené ale o radiátor, ktorý ani nie je spravidla dostatočne pevný objekt, teda hrozilo by riziko jeho odtrhnutia silou disponovanými jedincami). Poškodeným popísané konanie obžalovaných je viac ako chaotické a úplne stráda zmysel resp. motiváciu obžalovaných, ktorí ako príslušníci PZ zjavne pri práci prichádzali do kontaktu s agresívnejšími jedincami. Je potom nelogické, ako by boli uvedené osoby motivované páchať na poškodenom násilie, tým skôr, že by z tohto konania nemali žiaden prospech. Súd je naklonený skôr uveriť verzii, že poškodený intoxikovaný alkoholom si mohol zranenia spôsobiť pri bitke pred zásahom PZ, resp. pri páde na zem, či bránení sa pri služobnom zákroku. Je tiež potrebné dodať, že pri zásahu údajnom zneužití právomoci verejného činiteľa mal byť prítomný a toto priamo páchať aj spoluobžalovaný E., ktorý bol v tom čase veliteľom čaty, čiže nadriadeným ostatných dvoch obžalovaných. Z popísaného správania obžalovaného vyplýva (podľa názoru aj svedkami podopretá verzia), že obžalovaný E. sa skôr snažil poškodeného upokojiť.

V prípade, ak by obžalovaní mali záujem ublížiť poškodenému, zjavne by nevykonali sled úkonov, ktoré popisuje poškodený. Ak by mali záujem obžalovaného biť, javí sa nelogickým záver, že ho odpútajú, aby sa mohol brániť. Konajú tak spoločne s nadriadeným, ktorý má však službu pri vysielacke v miestnosti vzdialenej niekoľko metrov a napriek tomu, že na poškodenom majú záujem vykonať násilie, zavolajú do vnútra hneď potom jeho otca aby ho upokojil a mal tak možnosť hneď spozorovať stopy po prípadných úderoch. Následne privolajú poškodenému RZP, aby bol jeho stav aj zdravotne zdokumentovaný. Takýto sled úkonov sa javí nielen ako nepravdepodobný, ale vyslovene priečiaci sa logike.

Keď z posudkov znalcov z odboru psychiatrie vyplýva sedatívny účinok liekov, je potrebné poukázať, že sám poškodený opakovane uvádza, že ich neužíval. Preto viacerými svedkami spozorované prejavy slovného a fyzického násillia majú zrejme príčinu v alkoholovej intoxikácii ako poukazuje aj znalec - MUDr. Valent.

Poškodený tvrdil, že ho príslušníci bili dlhé minúty, avšak jeho zranenia podľa znalcov skôr nasvedčujú jednorazovým (zrejme dvom) pôsobeniam násillia, s výnimkou pohmoždenín pri nasadzovaní pút a drobným pohmoždením na zátylku, ktoré zase možno pripísať procesu spútavania na ulici Malej. Tento záver priamo vyplýva aj z oboch znaleckých posudkov (prof. Labaš a znaleckej organizácie LEGE ARTIS). Žiada sa dodať, že v prípade pôsobenia zraňujúcej sily dlhší čas je vylúčené, aby jej prejavy neboli schopní identifikovať súdni znalci na základe pomerne podrobnej zdravotnej dokumentácie a CT vyšetrenia. Ani fotodokumentácia, ktorú súd mohol vykonať postupom podľa § 2 ods. 11 Tr. zákona nie je dôvodom pre vykonanie dôkazu a odlišné nazeranie na vec, nakoľko jej závery potvrdzujú zistenia znalca a nie tvrdenie poškodeného (k jej nepozornosti sa vyjadril znalec prof. Labaš priamo na HP).

Verzia poškodeného sa súdu javí ako nevierohodná aj z dôvodu jej zmien oproti výpovedi z prípravného konania (pripútanie o radiátor, bitie rukavicou - ktorej použitie bolo znalecky výslovne vylúčené na základe absencie tržných rád) a pod. Nie je bez významu ani fakt, že poškodeného viacerí svedkovia videli pod vplyvom alkoholu, navyše znalec u neho predpokladá ľahkú až strednú opitosť, ktorej prejavy sú individuálne.

Z vykonaného dokazovania je zrejme, že voči obžalovanému bol príslušníkmi PZ (obž. G., najmä však obž. D.) vykonaný služobný zákrok, pričom z jeho priebehu súd vyhodnotil ako možný vznik popísaných zranení (zranení v oblasti tváre a hlavy, zranenia predlaktia sú dôsledkom zjavného odporu poškodeného), pričom ich vznik je rovnako dobre možné pripísať aj predchádzajúcemu konfliktu so svedkom T.. Oba znalecké posudky vymedzujú vznik zranení ako dôsledok skôr jednorazového - t. j. nie opakovaného násillia, čím popierajú tvrdenia poškodeného, navyše mechanizmus vzniku opuchov a hematómov je časovo aspoň mierne oneskorený, ak teda u poškodeného nebol pri zákroku na ulici Malej spoľahlivo ustálený opuch, tento sa podľa znalca mohol tvoriť až 1 hodinu, t. j. mohol byť spozorovaný až na policajnej stanici otcom poškodeného. Vznik podliatin je ešte viac oneskorený, preto nehovorí nič o tom, kedy malo zraňujúce násilie vzniknúť, t. j. či vzniklo pri zásahu na ul. Malej, pred ním alebo po ňom.

Pre preukázanie viny sa vyžaduje jej zistenie bez dôvodných pochybností, v prípade ktorých musí súd obžalovaných oslobodiť. V prípade tejto trestnej veci nielenže nie je spáchanie skutku bezpečne zistené, súdu sa javí byť spáchanie skutku v tejto forme vysoko nepravdepodobné. Navyše prokurátor podávajúci obžalobu skutok v texte obžaloby vymedzil takým spôsobom, že aj v prípade ak by súd zistil problematický element pri výkone služobného zákroku obžalovanými, tento by (ani teoreticky) nemohol postúpiť na disciplinárne konanie formou uznesenia, ani obžalovaných oslobodiť podľa menej priaznivého dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku, nakoľko by dramatickou zmenou skutkovej vety bola narušená totožnosť skutku. Ak by totiž prokurátor podávajúci obžalobu patrične akcentoval spôsobenie ujmy na zdraví a až takúto skutočnosť dal do súvisu s tvrdením o zneužití právomoci verejného činiteľa, tento skutok -ublíženie na zdraví by nepochybne bol spáchaný, avšak v danom prípade by z jeho spáchania nemohli byť obžalovaní odsúdení, ale museli by byť oslobodení na podklade § 285 písm. b) alebo c) Tr. poriadku. Tu je ale obžalovaným za vinu kladené len údajné správanie v budove policajnej stanice a teda nebolo preukázané, že skutok sa mal stať práve vtedy, práve v tomto priestore a práve takým spôsobom, ako uvádza obžaloba. Ak by totiž bolo preukázané, že zranenia (pohmoždeniny predlaktia a drobné zranenia nenapĺňujúce požiadavky ujmy na zdraví podľa § 123 ods. 1 a 2 Tr. zák. vynímajúc) poškodený utrpel pri zásahu príslušníkov polície na ulici Malej, súd by skúmal, či neexistuje dôvod oslobodenia podľa § 285 písm. b) Tr. zák. v kombinácii s § 28 ods. 1 a nasl. Tr. zák.), na druhej strane ak by skutok nebol vymedzený tak kazuisticky a viazaný na presný mechanizmus viažuci sa na výpoveď poškodeného, súd by musel zvažovať, kedy zranenia vznikli, t. j. či ich spôsobili obžalovaní a nie napr. F. T., teda uvažoval by o aplikácii § 285 písm. c) Tr. zák.

Táto úvaha je však akademická a pre analýzu vzniknutého stavu nemá zásadný význam.

V predmetnej veci teda proti sebe stáli dve skupiny dôkazov, v prospech obžalovaných, ktorých penzum súd vyhodnotil vo svojom súhrne ako vierohodnejšie, a tie ktoré tvrdenia obžalovaných vyvracali. Aj v prípade približnej vyrovnanosti oboch skupín dôkazov musel súd prihliadnuť na závery formulované ustálenou judikatúrou (v tejto súvislosti súd poznamenáva, že ide o judikatúru bytostne sa týkajúcu trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa, hoci jej závery sú postulované ako všeobecne platné aj pre iné trestné veci).

V zmysle uznesenia KS v Trnave, sp. zn.: 3To/14/2018 zo dňa 25.10.2018 : „Na preukázanie toho, či sa skutok, pre ktorý bola osoba obžalovaná stal, ako i na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych i nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov a skutočností, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, t.j. či sa skutok stal, či z jeho spáchania obžalovaného spoľahlivo usvedčujú a súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného právneho záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa stal. To platí obzvlášť vtedy, keď v prejednávanej veci existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú, pričom rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov, presne tak, ako to bolo v tejto veci. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že výrok o vine sa môže zakladať len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, či sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Všetky okolnosti dôležité pre rozhodnutie musia byť spoľahlivo preukázané v súlade so skutočnosťou tak, aby nevzbudzovali žiadnu pochybnosť. Zistením skutočného stavu veci teda nie je len zistenie stupňa pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že dokazovaná okolnosť môže existovať, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného záveru. (Rt-40/1969) Obdobný názor vyslovil i Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 2Tos/4/2009 z 26. februára 2010, podľa ktorého „Ak má byť rozhodnutie o vine založené na výpovedi len jedného svedka, priamo usvedčujúceho obžalovaného zo spáchania skutku, musia byť ostatné nepriame dôkazy tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jediného usvedčujúceho dôkazu a samotný tento dôkaz musí byť preverený všetkými dostupnými prostriedkami, ktoré umožňuje Trestný poriadok.“

„V zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku platí pri hodnotení dôkazov zásada voľného hodnotenia dôkazov, v zmysle ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Z aplikácie tejto zásady vyplýva jednak to, že súdy nemajú zákonom stanovené množstvo alebo druh dôkazov, ktoré je potrebné vykonať na preukázanie potrebných skutočností, nie je vopred daná ich dôkazná sila a hodnota, ani ich počet. Žiadnemu dôkazu Trestný poriadok a priori neprikladá osobitný význam. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov však vyplýva aj to, že pri ich hodnotení sa neumožňuje vykonávať selekciu a svoje voľné hodnotenie.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, resp. že ho spáchal obžalovaný, ktorý je predmetom trestného stíhania. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je.“ (uznesenie KS v Trnave, sp. zn.: 5To/74/2017 zo dňa 19.10.2017).

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a obžalovaných oslobodil spod obžaloby, nakoľko uzavrel, že v konaní bolo preukázané, že sa zrejme nestal skutok uvedený obžalobe, s určitosťou však nemožno bez dôvodných pochybností považovať za preukázané konanie obžalovaných naplňajúce znaky trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa (a to aj vo svetle zásady in dubio pro reo).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.